

Dierenkliniek Kenaupark

Kenaupark 13 2011 MP Haarlem
tel. 023-5310880
fax 023-5342912
www.dierenkliniekkenaupark.nl

Openingstijden:
Op werkdagen van 8.30 tot 17.00 uur,
behandeling uitsluitend volgens afspraak

Nieuwsbrief 5
juli 2010

Redactioneel

Verder in deze niewsbrief:

Maligne histiocytose
Vlooiën bij uw huisdier
De fret
Vachten en hun verzorging
Het woord is aan ...
Wist u dat ...
Even voorstellen ...
Wat kunt u in de volgende
niewsbrief verwachten?

Euthanasie

Vorige maand heeft U het verhaal over Berner Sennen Maxima kunnen lezen. Tijdens het lezen heb ik een aantal keren moeten slikken. Natuurlijk herinner ik mij Max maar al te goed! Zij was een uitzonderlijke lieve hond waar we veel mee hebben meegemaakt. Haar heengaan greep ons hele team aan.

Veel huisdieren met hun baasjes zien wij regelmatig terug en dit schept een band. Katten, honden, konijnen, fretten, cavia's en nog veel meer dieren worden vroeger of later een soort vrienden van je. Ook de eigenaren met hun zorg en liefde maken deel uit van wat ik wel de Kenauparkbeestenboelfamilie noem. Het zijn vaak de verhalen en anekdotes waardoor er een band ontstaat. Een konijn dat iedere dag de krant van de mat achter de voordeur naar de eigenaar brengt. Een Siamese kat die op het toilet plast. Een hond die de eigenaar laat weten dat deze een te laag bloedsuikergehalte heeft.

Zelfs lastige patiënten worden vrienden. Binkie, wat maakte je je altijd druk en hoe vaak heb je me niet geprobeerd te bijten en Miespoes wat wist je toch telkens te ontsnappen van de behandeltafel en me te dwingen om je plat op mijn buik onder de kastjes vandaan te lokken.

Soms hebben we het in de pauze over de bijzondere dieren die inmiddels overleden zijn. Noortje, Dirk, Jep, Binkie, Tony, Britt, Knor en vele, vele anderen: we vergeten jullie nooit!

Indien u vragen en of opmerkingen heeft over deze nieuwsbrief kunt u een mail sturen naar:
niewsbrief@dierenkliniekkenaupark.nl

- vervolg - Euthanasie

Natuurlijk hoop je dat een huisdier op hoge leeftijd na een leven vol plezier en liefde op een dag gaat slapen en klaar is. Helaas leert de realiteit iets anders. Veel huisdieren worden uiteindelijk ge-euthanaseerd. Het inslapen van een huisdier gaat natuurlijk gepaard met de nodige emotie en maakt het elke keer weer indrukwekkend. Ook het doen van een euthanasie hoort bij het "zorgen" voor een dier. Het hebben van verdriet daarbij is een afspiegeling van de liefde die is geweest.

En ja, natuurlijk houden wij ons veel liever bezig met geboorte, leven en genezen en hopen we bij elke nieuwe gast in onze kliniek op een bijzondere en hele lange relatie met mooie, ontroerende en leuke momenten. Want daar doen we het vooral voor.

Drs. J.W. Baljet

Maligne histiocytose bij de Berner Sennen hond

Maligne Histiocytose (ook wel Histiocytair sarcoom genoemd): een moeilijke naam voor een ingewikkelde ziekte, waar helaas nog geen afdoende behandeling voor is.

In dit artikel hopen we u wat meer duidelijkheid te geven over de achtergrond van de ziekte, welke onderzoeken nodig zijn om tot een diagnose te komen, en wat op dit moment de meest aangewezen behandelingen zijn.

Wat is het?

Histiocyten zijn bloedcellen welke in het beenmerg gemaakt worden. Normaal gesproken vervullen ze een belangrijke functie in het afweermecanisme van de hond. Ze kunnen bijvoorbeeld bacteriën onschadelijk maken door ze als het ware "op te eten".

In het geval van maligne histiocytose zijn er veel te veel van deze histiocyten in het lichaam aanwezig waardoor ze in verschillende organen gezwollen kunnen vormen en een hele reeks lichamelijke klachten kunnen veroorzaken.

Bij de meeste hondenrassen is maligne histiocytose een zeer zeldzame ziekte. Helaas zijn er twee hondenrassen waarbij de aandoening duidelijk vaker wordt gezien, dit zijn de Berner Sennen honden en de Flatcoated Retrievers. Bij deze honden lijkt het optreden van de ziekte dus een erfelijke achtergrond te hebben.

Wat zie je?

Maligne histiocytose komt het vaakst voor bij honden van middelbare leeftijd, hieronder verstaan we dieren van 7 jaar en ouder. De ziekte kenmerkt zich door een snelle verergering en uitbreiding van de klachten.

Symptomen die vaak gezien worden zijn:

- gebrekkige eetlust
- gewichtsverlies
- sloomheid
- bloedarmoede
- blijvende/ toenemende kreupelheid
- hoesten, kuchen, benauwdheid

Hoe stelt de dierenarts de diagnose?

Aan de hand van de klachten waarmee de hond gebracht wordt, kan de dierenarts besluiten tot het doen van verschillende aanvullende onderzoeken.

Omdat de histiocyten zich door het gehele lichaam bevinden, kunnen gezwollen op vele plekken gevonden worden. Het vaakst zien we vorming van tumoren in de longen, welke je met een röntgenfoto zichtbaar kunt maken. Daarnaast worden er ook regelmatig tumoren in de inwendige organen gevonden zoals in de lever of de milt. Om dit te kunnen diagnosticeren kan de dierenarts besluiten een echo te maken.

Soms merkt de eigenaar al op dat de hond plotseling een dikte onder de huid krijgt, of dat hij plots kreupel gaat lopen. In zo'n geval kan een gezwel onder de huid of in een gewricht groeien.

- vervolg - Maligne histiocytose

Aan de hand van echografie en röntgenfoto's, in combinatie met de klachten die de hond vertoont, kan de dierenarts slechts een vermoeden krijgen dat het om maligne histiocytose gaat. Om de diagnose met 100% zekerheid te kunnen stellen zullen er celletjes of stukjes weefsel uit de tumoren gehaald moeten worden om deze te laten onderzoeken door een patholoog (histologie/cytologie).

Als er geen uitzaaiingen zijn in andere organen kan met chirurgie het leven van de hond verlengd worden

Wat is er aan te doen?

Zodra de diagnose maligne histiocytose gesteld is, is het belangrijk om twee dingen te evalueren. Waar zit de tumor en is er reeds sprake van uitzaaiingen naar andere plekken?

Indien er namelijk sprake is van slechts één tumor die op een plek zit waar hij middels operatie te verwijderen is (bijvoorbeeld onder de huid) en er geen uitzaaiingen zijn gevonden in andere organen, kan met chirurgie het leven van de hond verlengd worden. Hier moet wel bij gezegd worden dat zich vrijwel altijd in een later stadium toch nieuwe tumoren voordoen.

In het verleden zijn er zowel in Nederland als in het buitenland al verschillende onderzoeken gedaan naar de werking van bestraling en chemotherapie bij maligne histiocytose, maar vooralsnog is hier geen adequate therapie uit gekomen. Ook lopen er momenteel nog steeds onderzoeken naar de erfelijke achtergrond van deze ziekte.

De dierenarts kan wel bepaalde medicijnen voorschrijven die de levensduur kunnen verlengen en de levenskwaliteit kunnen verbeteren, maar helaas is maligne histiocytose nog steeds een ernstige ziekte met een snelle en fatale afloop.

Een mogelijke ontwikkeling betreft een nieuwe vorm chemotherapie, welke op dit moment nog zeer duur is, en nog een experimenteel karakter draagt.

Bronnen:

www.kankeronderzoekbijdieren.nl

Withrow, S.J., Small Animal Clinical Oncology, Fourth edition, Saunders, 2007

Vlooien bij uw huisdier

Vlooien zijn de schrik van iedere dierenbezitter.

Het lezen over vlooien is vaak genoeg om de meeste mensen de kriebels te bezorgen. Wanneer het zonnetje weer gaat schijnen komt deze zeer ongewenste bekende graag onze huisdieren pesten. Wat voor vlo is dat dan en hoe komen we er van af?

De vlo

In Nederland is de meest voorkomende soort de kattenvlo (*Ctenocephalides felis*), die ook op mensen en honden kan voorkomen. De hondenvlo (*Ctenocephalides Canis*) bestaat ook, deze is 2 keer zo groot als de kattenvlo, maar komt in Nederland nog maar weinig voor. De mensenvlo (*Pulex irritans*) wordt in West-Europa haast niet meer gezien. Vlooien blijven in leven door bloed te zuigen, dit is hun voedsel. Het bloed wordt uit een oppervlakkig vaatje van de gastheer gezogen. Om te voorkomen dat het bloed gaat stollen, spuugt de vlo wat speeksel waarin een bepaald eiwit zit. Dit eiwit zorgt er voor dat het bloed makkelijk op te zuigen is. Helaas is dit speeksel de boosdoener van jeuk! Een vlooiënallergie komt dus hier vandaan.

De cyclus van de vlo

De cyclus van een vlo duurt onder normale omstandigheden ongeveer 3 tot 4 weken. De duur van de cyclus is erg afhankelijk van de temperatuur. Een temperatuur boven de 36°C en een vochtigheid lager dan 50% stoppen of vertragen de cyclus.

Er zijn 4 stadia: ei, larve, pop en volwassen vlo.

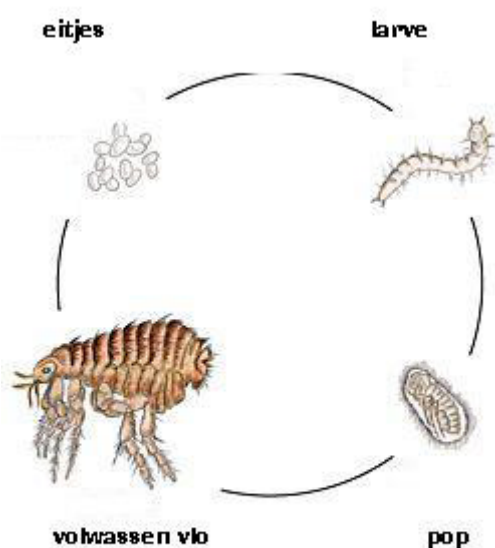
Nadat een vrouwtje een bloedmaaltijd heeft gehad, legt zij enige tientallen eitjes in de vacht. Deze rollen uiteindelijk uit de vacht en komen zo in uw huis terecht. Na 2-4 dagen komen uit deze eitjes larven. De larven zijn een paar mm lang en zo dik als een haar. Zij verstoppen zich op donkere plekjes en voeden zich onder andere met de uitwerpselen van de volwassen vlooiën. Na 2-3 weken verpoppen de larven zich. Deze poppen kunnen tot wel 1½ jaar in leven blijven en zijn bestand tegen een hoop invloeden van buitenaf. Onder invloed van trillingen komt uit de pop een volgroeide vlo en de cyclus is rond.

Vlooiënplaag

Bij het niet goed bestrijden van vlooien, ontstaat er snel een vlooiënplaag. De enige vlooien die dood gaan in de winter, zijn die nog buiten zijn. Maar de meeste zitten in huis en die gedijen heel goed bij een graad of 20. Als je aan het einde van de winter dus vlooien op je kat hebt, weet je zeker dat de besmetting bij je in huis zit. Ook na de vakantie is een vlooiënplaag een veel voorkomend en ongewenst souvenir. Dan hebben eitjes in de vloerbedekking, het laminaat en kiertjes in huis, alle tijd gehad om tot ontwikkeling te komen. Wanneer u dan een stap over de drempel zet komen alle eitjes spontaan uit.

Vlooiënbestrijding

Volwassen vlooiën worden door de eigenaar vaak wel opgemerkt bij zijn/haar hond of kat. Maar de grote hoeveelheid eieren, larven en poppen zijn niet zichtbaar. En als u bedenkt dat er voor iedere volwassen vlo, 100 eieren, larven en poppen in uw woning aanwezig zijn, dan begrijpt u waarom direct behandelen met een bestrijdingsmiddel zo belangrijk is. ►

-vervolg - Vlooien bij uw huisdier

Vlo-bestrijdingsmiddelen voor huisdieren hebben vrijwel geen bijwerkingen en doden de vlo vaak al binnen enkele uren. Sommige middelen kunnen al aan kittens en puppies van enkele dagen oud gegeven worden. Deze middelen zijn verkrijgbaar bij de dierenarts.

Oudere bestrijdingsmiddelen kunnen bijwerkingen hebben en werken vaak niet afdoende. Voor honden en katten zijn er verschillende bestrijdingsmiddelen verkrijgbaar bij de dierenarts.

Anti-vlooienmiddelen voor de hond

Deze middelen moeten aan twee voorwaarden voldoen: ze mogen niet giftig zijn voor de hond en ze moeten de vlo zo snel mogelijk doden, voordat deze zich kan voortplanten. Bekende en bij ons verkrijgbare middelen voor de hond zijn: Advantage, Stronghold, Prac-tic en Pulvex. Deze zijn vrij aan de balie verkrijgbaar. Sommige van deze middelen zijn ook werkzaam tegen teken, wij helpen u graag bij de juiste keuze van een anti-vlooienmiddel.

Belangrijk is om niet alleen uw dier te behandelen, maar ook de omgeving

Anti-vlooienmiddelen voor de kat

Als vlo-dodende middelen hebben wij voor de kat Advantage en Stronghold. Geef nooit een hondenvariant aan katten!

Er bestaan ook middelen die de voortplanting van de vlooien stoppen, hierbij wordt hun levenscyclus doorbroken door een vlooien-anticonceptie en sterft de vlooienpopulatie uit. Dit wordt bereikt met een Program injectie. Deze moet dan ieder half jaar herhaald worden. Hiervoor kunt u een afspraak maken bij de assistente.

Kortom

- Vlooien kunt u binnenshuis, het hele jaar tegen het lijf lopen.
- Het is belangrijk om de hond en de kat tegelijk te behandelen tegen vlooien omdat in de meeste gevallen alle huisdieren in huis besmet zijn met dezelfde soort vlo.
- Na een vakantie kan u een nare kriebelige verrassing te wachten staan.
- Wanneer u bij een vlooienplaag alleen het dier behandelt, maar niet de omgeving, zal het dier steeds weer nieuwe vlooien krijgen.
- Vlooien zijn veelal verantwoordelijk voor een lintwormbesmetting. Vergeet dus niet regelmatig te ontwormen.
- Geef nooit een hondenvariant aan een kat.

Voor advies en informatie over een anti-vlooien middel geschikt voor uw huisdier staan wij u graag te woord per telefoon of aan de balie op de kliniek.

De fret

De fret is een klein roofdier en stamt af van de Europese bunzing. Hij behoort tot de marterachtigen. Jarenlang is de fret voor de jacht op konijnen gebruikt, het zogenaamde fretteren.

Waarom en wanneer moet ik mijn fret laten vaccineren?

Fretten zijn heel erg gevoelig voor het hondenziekte virus, zelfs nog gevoeliger dan honden, en een infectie is altijd dodelijk. De fret kan geïnfecteerd raken met dit virus via de lucht, maar ook via speeksel, urine en ontlasting. De symptomen zijn ontstoken ogen, koorts en epileptische aanvallen.

Ook kunnen de longen en de darmen worden aangetast en wordt het beeld soms verergerd met zenuwverschijnselen. De ziekte kan voorkomen worden door preventief te vaccineren.

Pups kunnen vanaf de leeftijd van 9 weken gevaccineerd worden tegen hondenziekte. De volgende enting vindt op de leeftijd van 14 weken plaats. Daarna wordt de vaccinatie jaarlijks herhaald. U krijgt hiervoor van ons een oproep thuisgestuurd.

Welk vaccin gebruiken we?

Voor de vaccinatie tegen hondenziekte gebruiken we voor de fret de Nobivac Puppy DP. Recente inzichten laten zien dat het niet nodig is uw fret te beschermen tegen de ziekte van Weil, omdat fretten niet gevoelig zijn voor deze ziekte.

Met uw fret naar het buitenland

Als u met uw fret naar het buitenland gaat, is het volgens de wet verplicht dat uw fret gevaccineerd moet zijn tegen hondsdolheid (rabiës). Uw fret moet voor het reizen naar het buitenland wel ouder zijn dan 3 maanden. Deze vaccinatie moet minstens een maand van te voren gegeven worden. Voor sommige landen gelden uitzonderlijke regels en wordt er bijvoorbeeld bloedonderzoek geëist.

Voor meer informatie kunt u altijd contact met ons opnemen.

Als u uw fret mee wilt nemen naar het buitenland moet hij wel ouder zijn dan 3 maanden.

Vachten en hun verzorging

Zoals er vele soorten en maten honden zijn, zo is ook bijna ieder ras anders geïast. Dikke en dunne vachten, lang en korthaar, iedere vacht heeft zijn functie. En elke jas heeft zo zijn voor- en nadelen, de één verhaart wat meer, de ander heeft een hoge borstelverwachting.

Om een goede kam en of borstel te vinden voor een bepaald vachttype is soms geen gemakkelijke opgave.

Sommige vachten kunnen een tussenvorm of zelfs een mengeling van verschillende types zijn. Vooral bij sommige bastaarden is de bepaling van het vachttype pas mogelijk wanneer de hond zijn puppyvacht verwisselt voor de definitieve vacht op de leeftijd van 4 à 5 maanden.

De meeste vachten hebben een onder en een bovenlaag. De onderlaag (onderwol) zorgt voor warmte en isolatie. De bovenlaag (dekhaar) is meestal water- en vuilafstotend. Door de wollige structuur van de onderlaag is er bij dikkere vachten grotere kans op klitvorming.

Een goede kam mag bij deze honden niet ontbreken. Een vuistregel voor de aanschaf van een kam is; hoe dikker en of langer de vacht hoe grover de getanding van de kam dient te zijn.

Voor bijvoorbeeld een Bobtail is een kam met 3 cm lange tanden die 1 cm uit elkaar staan zeker aan te raden. Het verwachte borstelpatroon kan variëren van dagelijks tot 2x per jaar gedurende een kleine periode.

Sommige vachttypen verharen veel, andere weer bijna niet. De ene hond heeft een groter assortiment voor vachtverzorging dan wij zelf en een ander neemt genoeg met een zemen lap. De hond functioneert het best wanneer hij prettig in zijn jas zit, dus is de verzorging van de vacht een essentieel onderdeel van de omgang met en de verzorging van uw hond.

Honden zijn voorzien van beharing over hun hele lichaam. Het is daarom dus belangrijk dat de gehele hond gekamd en geborsteld wordt. Hierbij mogen oksels, buik, liezen en de anale omgeving niet vergeten worden.

Om u een indruk te geven van de bewerkelijkheid van de vacht van uw hond sommen we hier een aantal vachttypes en hun bijzonderheden op.

Korthaar zonder ondervacht

Bijvoorbeeld de Boxer, Weimaraner en de Dalmatiër.

Deze vachten kunnen vreselijk verharen, de korte stekelige haren kruipen in kleding en bekleding. Om deze overlast te beperken is het vooral belangrijk om niet te vaak te borstelen. Een hoge borstelfrequentie zorgt ervoor dat de vacht in plaats van 2x per jaar in zijn geheel, nu iedere dag een paar haren loslaat. Slechts in de ruiperiode, meestal voor- en najaar mag de rubber noppen borstel intensief gebruikt worden. Als dagelijks onderhoud volstaat een vochtige zeem, heel goed. Een groot voordeel van deze "extreem kortharen" is dat ze bijna geen vuil van buiten naar binnen brengen en na een regenbui zo weer droog zijn.

Korthaar met ondervacht

Bijvoorbeeld de Labrador, korthaar Jack Russell en Rottweiler.

De behandeling is in principe hetzelfde als de korthaar zonder ondervacht maar wanneer ook de ondervacht verhaart kunnen wolkjes

- vervolg - Vachten en hun verzorging

zwevend haar u hier op wijzen. De wol kan goed verwijderd worden met een zogenaamde 'shedder' of een fijne kam. Ook een bad kan deze korthaar wat sneller door de verharing helpen. Door het warme water en de massage laat de ondervacht makkelijker los.

Ruwhaar

Bijvoorbeeld Border Terrier, Schnauzer en Laekense Herder

De ruwharen met recht gladliggend hard haar hebben weinig kam en bostelwerk nodig. 2 tot 4 keer per jaar moet de ruwhaar vacht geplukt worden. Het plukken kan het beste door een gediplomeerde trimmer gedaan worden. Het uitplukken van de, dan dode vacht, wordt door de honden meestal niet als onplezierig ervaren. Wanneer deze vachten niet geplukt maar geknipt of geschoren worden zal de structuur van de vacht veranderen en de kleur valer worden.

Ruwharige honden geven niet of nauwelijks verhaarproblemen omdat het dode haar tot de plukbeurt in de huid blijft zitten. De eventueel zachter behaarde gedeelten van de honden zullen vaker met een kam in aanraking moeten komen omdat zacht haar makkelijker klit.

Krulvachten verharen niet
of nauwelijks

Krulvachten

Bijvoorbeeld Poedel en Bichon Frisee.

Deze vachten hebben meer onder- dan bovenzacht. De zachtere wol overheerst vaak. Hierdoor klit dit vachttype vrij makkelijk. Zeer regelmatig kammen en borstelen is een noodzaak. Een borstel met gekromde tanden en een grove kam zijn uitstekende hulpmiddelen. Als voordeel hebben deze vachten dat zij niet of nauwelijks verharen. De vacht kan op een gemakkelijke lengte geknipt worden of tot extreme lengte groeien als u niet tussendoor knipt. Van belang is dat de vacht vanaf de huid bewerkt wordt. Dit kan bereikt worden door de vacht in laagjes te scheiden.

Langstokhaar.

Bijvoorbeeld Langhaar Collie, Newfoundlander en Golden Retriever.

Deze vachten hebben een meer of minder dikke ondervacht en een gladde halflange bovenzacht. Veelal gaat dit vachttype samen met een overvloedige beharing aan de achterbenen, buik en borst (bevedering). Met name deze langere beharing dient regelmatig uitgekamd te worden omdat anders klitten ontstaan. De vacht op het lichaam heeft bij bijvoorbeeld de Golden weinig of geen onderhoud nodig (zie korthaar met ondervacht) maar bij de Collie en Newfoundlander bijna evenveel als de bevedering. Zeker in het voorjaar kunnen deze honden behoorlijk verharen. Goed kammen en eventueel een bad is het devies.

Langhaar

Bijvoorbeeld Briard, Afghaan en Yorkshire Terrier.

Al naar gelang de hardheid van de structuur van de vacht zal de langhaar meer of minder snel klitten. Zacht haar klit snel en zal dus zeer regelmatig gekamd en geborsteld moeten worden. Is de vacht wat harder dan kan de kam iets vaker in de kast blijven liggen. Het zachtere haar zal ook sneller vies worden, dit kunt u eruit halen door er met een kam doorheen te gaan en als het erg vies is, is een bad met een goede conditioner geen overdreven luxe voor deze honden,

Hoe vaak in het bad.

Als u uw hond naar een professionele trimmer brengt zal deze de hond in de meeste gevallen ook wassen. Gaat uw hond niet naar de trimmer, dan volstaat twee tot drie keer per jaar. Mocht u hond zich lekker in de viezigheid hebben gerold, dan kunt u uiteraard hierna uw hond wassen. Het is van belang dat u voor uw hond speciale hondenshampoo gebruikt. Honden hebben een andere Ph-waarde dan wij hebben en onze shampoo is niet geschikt voor honden. Spoel de hond altijd goed uit anders kunnen de shampoo-resten jeuk veroorzaken.

Het woord is aan ...

Catootje

Met veel plezier lees ik altijd de nieuwsbrief, maar deze keer was het ook wel heel verdrietig om te lezen over het afscheid van Max.

Daarom op verzoek van de assistente hierbij een waarschuwing voor hondenbezitters in de stad Haarlem: mijn hond Catootje heeft kort geleden bij een wandeling door de binnenstad ontlasting gegeten van een drugsverslaafde.

Ik zag haar het wel doen, maar had niet door dat het van een mens was. Zo nu en dan pakt ze nou eenmaal wel eens wat uit de struiken.

Na een paar uur werd ze wat loom, maar omdat het een erg warme dag was, dachten we dat het daarvan kwam. We besloten een lange wandeling met haar te maken en reden met haar naar het bos.

Daar aangekomen was ze nauwelijks te porren om uit de auto te komen. Als een dopie sjokte ze achter ons aan. Nog steeds hadden we niet door wat er met haar aan de hand was, tot ze plotseling opzij viel en bleef liggen. Toen ik haar wilde optillen was ze helemaal slap (maar nog wel bij kennis). We renden met haar naar de auto en probeerden haar wat drinken te geven, maar dat wilde ze niet. Toen we haar in de auto legden, begon ze met haar ogen te draaien en reageerden nergens meer op.

In allerijl begaven we ons naar de dienstdoend dierenarts die de diagnose meteen stelde. Ze had dit in haar praktijk nu al een paar keer meegemaakt. Ze kon Catootje alleen wat medicatie geven tegen de misselijkheid, verder was het afwachten. Catootje moest absolute rust houden. Dat was niet aan dovemans oren, want het enige wat ze nog wilde was op haar kussen liggen en slapen.

Wat hebben we in angst gezeten! Gelukkig is ze goed opgeknapt, maar hou je eventuele "strontvreter" in de gaten, het lijkt onschuldiger dan het is!

Geertruid van Wassenaer

We maken elke dag wel iets mee met onze dieren. In de rubriek "Het woord is aan ...", willen wij graag uw verhaal plaatsen. Heeft u dus iets meegemaakt met uw dier, of wilt u graag afscheid nemen van uw overleden dier op deze plaats, stuur dan uw verhaal en als u dit wilt een (zo groot mogelijke) foto van uw dier naar: nieuwsbrief@dierenkliniekkenaupark.nl. Uw artikel wordt zeker in een van de volgende nieuwsbrieven geplaatst. Als u niet wilt dat uw naam onder aan het artikel komt te staan, geeft u dit dan ook even aan.

Wist u dat ...

U een teek het beste kan verwijderen door te draaien en niet door te trekken. Wij adviseren om een o'tom tekenhaakje te gebruiken. Dit haakje schuift u onder de teek, waardoor u geen last heeft van mee ingeklemde haren zoals bij een tekenpincet waardoor het draaien lastig is. Verder hoeft u ook niet bang te zijn dat u niet de hele teek verwijderd, wat helaas nog wel eens gebeurt. Controleer uw huisdier gedurende de zomer maanden iedere dag op teken, zodat een teek binnen 24 uur verwijderd kan worden. Een tekenhaakje kost € 5,20.

De temperatuur in een auto in de volle zon al snel kan oplopen tot 60°C.

Veel mensen kijken uit naar de zomer, met hogere temperaturen. Voor huisdieren zijn de hoge temperaturen niet altijd een pretje, omdat zij minder makkelijk hun warmte kwijt kunnen raken. Ook hebben huisdieren niet altijd de mogelijkheid om in een zwembad te duiken of in de schaduw te gaan liggen. Laat uw huisdier in de zomer dus nooit achter in een auto, caravan of op een plaats waar geen beschutting is.

We speciaal voor katten waarbij u moeilijk tabletten in kan geven Easypill hebben. Dit is een kneedbaar snoepje, waar u de tablet in kan verstoppen. Met één verpakking Easypill kunt u gemiddeld 10 tabletten ingeven (afhankelijk van de grootte van de tablet) en kost €1,80.

Er een website is over syringomyelia tinyurl.com/syringo.

Even voorstellen

Annemarie Bulten

Spannend... iets nieuws!

Je hebt mensen die snel op iets uitgekeken zijn en voortdurend de prikkel van "iets nieuws" willen. Daar hoor ik niet bij. Als ik ergens lol in heb, kan ik daar heel lang van genieten. Zoals ik nu al bijna 15 jaar met plezier in het Kenaupark werk en daar ook fluitend naar toe fiets. Gelukkig is het dierenarts vak van zichzelf toch wel vrij afwisselend. Geen dag is hetzelfde en ook zijn de ziekteverschijnselen niet altijd precies zoals het in de studieboeken wordt beschreven.

De afgelopen maanden word ik nog extra wakker geschud door twee leuke veranderingen.

De eerste, die me het meeste bezighoudt, is de komst van Duitse staande pup Stip. Nu mijn jongste dochter naar school gaat was het eindelijk zover dat we dachten tijd te hebben voor een pup. Thuis bij mijn ouders hadden we vroeger wel honden. Sinds die tijd zijn er meerdere katten op mijn pad gekomen.

Altijd gezellig, en ik vermoed dat ik ook wel meer een kattenmens ben... Maar nu genieten we er dagelijks van dat Stip bij ons is. Wat een energie, wat leuk als ze steeds beter begint te luisteren en vooral, wat anders dan volgens de boekjes!

Een aantal adviezen die ik dagelijks aan nieuwe puppy eigenaren geef blijken voor mijzelf niet zo makkelijk uitvoerbaar. Leerzaam hoor! Vijf minuten per maand leeftijd achter elkaar spelen? Ja, wel beter voor de gewrichten,

maar onze Stip moet toch echt geestelijk en lichamelijk een beetje moe zijn voor ze tevreden neerploft (en als dank af en toe een heerlijk luchtje laat ontsnappen). En zo zijn er zeker meer dingen waarin de ene hond zeker de andere niet is. Dat is ook heel goed te zien op de puppycursus waar ik steeds trots vandaan kom. Iedere pup doet het op zijn manier, met een andere beloning in het vooruitschiet (o.a. frikandellen). Ook is het leuk om te zien dat je niet alleen je hond moet opvoeden, maar ook je kinderen verantwoordelijkheid moet bijbrengen. Als er vriendinnetjes komen spelen kunnen de meiden al goed uitleggen dat je niet moet schreeuwen of wegrennen en je gewoon moet omdraaien als Stip tegen je aan wil springen.

Een tweede leuke toevoeging is de echo cursus die ik in januari gevolgd heb. De afgelopen maanden heb ik al flink geoefend. Het lukt steeds beter om systematisch de buikholte te bekijken. Een drachtige teef of poes is natuurlijk heel leuk om te bevestigen. Ik word helemaal blij als ik in die puppies en kittens in wording de hartjes zie kloppen. De sport is natuurlijk ook om te kijken hoeveel er geboren zullen worden. Spannend! Vaak proberen we ook met de echo te kijken wat een "dikte in de buik" is. Meestal zijn dit niet zulke leuke uitslagen en omdat het letterlijk van levensbelang is, stuur ik het liefst bij twijfel deze patiënten door naar de specialist voor een definitieve diagnose. De eigenaren hoeven natuurlijk maar één keer te betalen. Hiervan leer ik veel en het is enorm leuk als je iets bevestigd ziet in het verslag, dat je zelf ook vermoedde.

Kortom, je bent nooit uitgeleerd en dat is wel zo leuk!

Tot ziens op het Kenaupark, Anemarie Bulten.

Wat kunt u in de volgende nieuwsbrief verwachten?

Kennelhoest bij de hond

Kennelhoest is een zeer besmettelijke voorste luchtweginfectie en kan door meerdere micro-organismen veroorzaakt worden. In de volgende nieuwsbrief kunt u lezen wat de symptomen zijn en hoe u uw hond kan beschermen tegen deze ziekte.

Mijn kat terroriseert de buurt, wat moet ik doen?

Sommige katten zijn thuis poeslief, maar kunnen zich buiten gedragen als echte terroristen...

Huisvesting van de hamster

Hamsters zijn echte graafmachines, in het wild leven ze in complete gangenstelsels diep onder de grond. Wat voor kooi en vloerbedekking moet u kopen voor een hamster en wat moet er in de kooi staan?

"Tony"

Diane Kromkamp vertelt over haar lieve Franse Bulldog.